

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 41. S. Adelheidis Imperatrix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X.

A. C. 975.

Denique S. Viri constantia nec precibus, nec argumentis superari potuit, quod inter miracula ab ipso patrata forsitan non ultimo loco ponendum.

§. XLI.

S. Adelheidis Imperatrix.

*vit. per Odil.
Bibl. Clun.
p. 354. Elog.
Sæc. V. Ben.
p. 889.*

Quantum S. Majolus in Regis Ottonis II. animum potuerit, illo facto docemur, cum Rex Adelheidi Imperatrici, matri suæ, auctoritate potissimum S. Abbatis, reconciliatus est. Adelheidis Rudolphi II. Regis Burgundiæ filia, Regis Conradi pacifici, & Buchardi Episcopi Lufunensis Soror, annos non plus sexdecim nata, Lothario Hugonis Regis Italiæ filio nupserat, ex quo conjugio nata erat Emma, postea Lotharii Regis Franciæ uxor; sed mater, post annorum trium matrimonium elato marito vidua, a Berengario novo Italiæ Rege & Willa uxore ejus diram persecutionem passa est. Quippe detonsam, & sæpe pugnis calcibusque contusam obscuro carceri cum unica ancilla tradiderunt. Inde non sine miraculi specie evadens ad Regem Ottonem I. deducitur; qui & ipse illo tempore, uxore defuncta, liber Adel-

revocentur, quæ compluribus Pontificibus, natione Gallis, Avenione sedentibus contigerunt, Ecclesiæ Bono expedire non videtur.

Adelheidem ad se confugientem conjugem accepit. His nuptiis Otto I. jus & populorum assensum ad Italiam sibi subjiciendam consecutus est. Illa sæpe Deo gratias agebat, quod magnis ærumnis pressa fuisset, atque ista ratione periculis, quæ viduæ admodum juvenes raro evadunt, erepta.

Adelheidis Ottone Magno rebus humanis erepto, & Ottone II. ad res gerendas per ætatem necdum apto, non minus sapienter quam feliciter regnavit; sed cum ille ad maturiorem ætatem pervenisset, susurronum quorundam improbitas filii animum a matre alienare cœpit. Dicebant enim, ambitione efferri feminam, sibi que soli rapere potestatem, qua bene uti, supra muliebrem prudentiam esset. Ipsa, temporis iniquitati cedendum rata, in Burgundiam ad Regem Conradum fratrem suum, Viennæ residentem, se contulit. Mœrebant omnes Boni, inter matrem & Imperatorem, invidorum consilio, simultates excitari potuisse. Tandem pœnitentia subiit Regem Ottonem, quod matrem pessime habuisset, missisque Legatis ad Regem Conradum Avunculum suum & ad Majolum Abbatem, rogari eos jussit, ut matrem Ticinum adducerent, & reconciliationis auctores testesque essent. Venit in hanc civitatem Adelheidis, eamque

Sæculum X.
A. C. 975.

Sæculum X. que comitabatur S. Abbas, qui præsen-
A. C. 975. tem Regem Ottonem memorem esse
 iussit, parentes a filiis secundum Iesu
 Christi exemplum honorandos esse.
 S. Viri verbis commotus juvenis Rex
 matris pedibus advolvitur, quæ & ipsa
 in terram se demisit. Tum inter mu-
 tuas lacrymas in amplexus ruunt, exin-
 de nullis unquam jurgiis divisi.

§. XLII.

S. Wolfgangus Episcopus Ratis-
 bonensis.

vit. Sæc. V. Anno secundo Ottonis II. Regis, nempe
 Ben. p. 812. anno salutis nongentesimo septuage-
 simo quarto, S. Wolfgangus, clarissimum
 hujus Sæculi lumen, Episcopus Ratisbo-
 nensis ordinatus est. Is in Suevia ho-
 nestis parentibus natus e Sacro fonte
 nomen *Wolfgang* tulit, quæ vox latine
 redditur, *Lupambulus, seu ingressus lupi.*
 Primis literarum rudimentis in Moni-
 stero Augiæ Divitis positus, Herbipo-
 lim cum Henrico, fratre Popponis, illius
 Ecclesiæ Episcopi, qui Magistrum peri-
 tissimum, nomine Stephanum, ex Italia
 evocaverat, se contulit. Post breve
 temporis spatium, scilicet anno nongen-
 tesimo quinquagesimo sexto, cum Rex
 Otto I. Archiepiscopatum Trevirensis
 Henrico, Cognato suo, contulisset, no-
 vus